

Reamintim cititorilor că pot trimite
in continuare răspunsurile lor pentru
ancheta: „SCINTEII TINERETU-
LUI“ de Anul Nou:

CE PERSONALITĂȚI DORIȚI SĂ VI SE ADRESEZE PRIN PAGINILE ZIARULUI?

Răspunsurile trebuie să precizeze: numele personalităților din domeniul
artei, culturii, științei, sportului etc. și întrebarea la care ați dori să primiți
răspuns.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

**BRIGADA DE REPORTERI
A „SCINTEII TINERETULUI“
TRANSMITE:**

ÎN MUNȚII PĂDUREA CRAIULUI

Reportaj de C. BEJAN, A. VASILESCU și VIOREL RABA

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII, SERIA II, NR. 5777

4 PAGINI - 25 BANI

DUMINICĂ 17 DECEMBRIE 1967

Prin credința față de țară,
prima poruncă a îndatoririlor
noastre, ne-am înălțat un
templu de pref, cel mai du-
rabil, a cărui strălucire crește
spre continua admirație a lumii.
Încă din vremurile Mio-
riței ne-am cîntat dorul, încă
de atunci am trăit, am murit
și am renăscut, trecînd prin
viștea cu doina în suflet și
vigoarea în brațe, supunîndu-
ne unei chemări spre lumina,
spre o țară de basm a
tuturor românilor.

„REUNIUNEA DE CÎNTĂRI“

Corul din Hațeg a împlinit 80 de ani

Locuitorii Hațegului au sărbătorit sîmbătă 80 de ani de existență și activitate a corului din Hațeg, una dintre cele mai vechi echipe artistice amatoare, care și-a adus o prețioasă contribuție la păstrarea, dezvoltarea și răspîndirea în masă a muzicii corale românești.

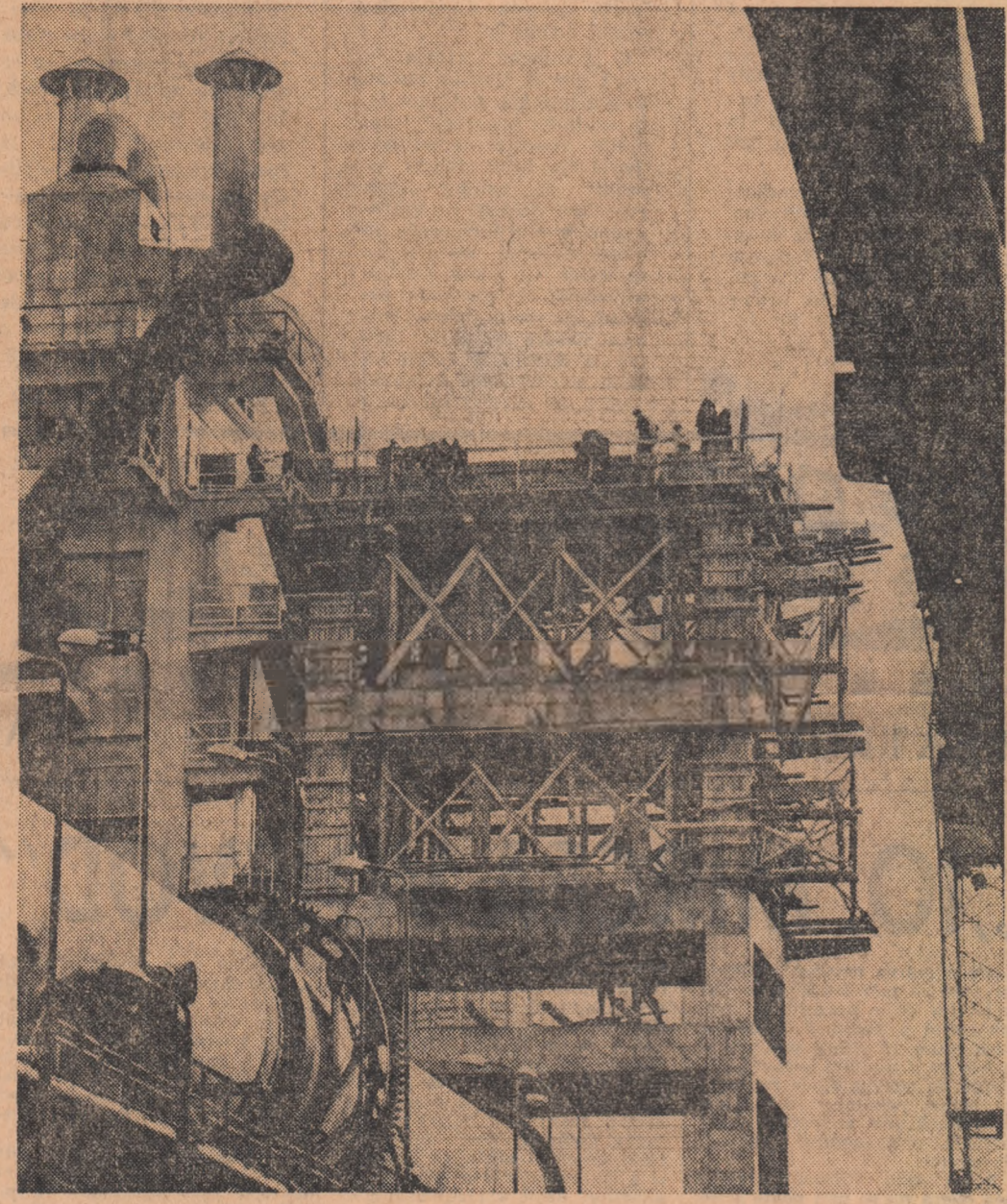
Inițiată la sfîrșitul veacului trecut (1887) — fapt menționat în revista „Transilvania“ nr. 4 din 1911 — sub denumirea de „Reuniunea de cîntări“, formația corală din Hațeg și-a câștigat o mare popularitate în toată Țara Hațegului, în centrele muncitorești ale Hunedoarei și Văii Jiului, contribuind cu pasiune la valorificarea tezaurului muzicii populare hunedorene.

La sărbătorire au participat reprezentanți ai organelor de partid și de stat din regiunea Hunedoara și raionul Hațeg, dirijori de coruri de amatori din regiune, instructori de formații artistice.

În prezența unui numeros public, în sala de spectacole a liceului din localitate, directorul Casei de cultură din Hațeg, Aristică Spătaru, a prezentat o dare de seamă asupra activității corului.

Insufleteți de perspectivele luminoase deschise de Congresul al IX-lea și de Conferința Națională a P.C.R., care vor ridica patria noastră pe noi culmi ale civilizației și progresului, ne angajăm ca și de acum înainte să nu precupețim nici un efort pentru realizarea deplină a sarcinilor de cinste și de răspundere care ne revin în opera de educare a celor ce muncesc din patria noastră socialistă.

În continuare a fost prezentat un spectacol susținut de formația corală sărbătorită, taraful și grupul vocal al Casei de cultură a raionului Hațeg. (Agerpres)

Uzina de alumina Oradea, al doilea captor de calcinare, în construcție
Foto: AGERPRES

PROLOG: MESAUL BOCILOR SINGURATICE

În vîrf de munte, lângă borna de kilometraj cu indicativul zero, o inscripție: „Aici începe drumul aluminiului românesc“.

„Metalul alb, datorită proprietăților sale — greutate specifică mică, capacitate de prelucrare mare, rezistență deosebită la coeziune — a devenit treptat, răsfrîntul tuturor industriilor. Siderurgia, electrotehnica, construcțiile de mașini, transporturile, energia atomică apăsăză tot mai des, în ultimii ani, la aluminiu. Specialiștii afirmă că acest metal este foarte răspîndit în scoarța terestră, intrînd în compoziția tuturor rocilor comune, sub formă de silcați.“

600 DE TINERI CUCERESC „BRĂȚARA DE AUR“

Sus, în munți, terenul e roșu, de parcă ar fi vopsit cu miniu de plumb. „Semnalmente“ bauxitei. Excavatoarele mușcă puternic din stratul de minereu. Pămîntul își apără „cu dinții“ comorile. Tehnica e solicitată la maximum. De asemenea, priceperile oamenilor, eforturile lor, pasiunile... Oamenii sfîrșesc profesioni spun desigur frumoașă. O spun și minerii din Dobrogești unde o practică de trei ani. Cei mai mulți sînt tineri. Peste 600. S-au calificat în cadrul întreprinderii. Au devenit mi-

neri, preparatori de minereu, excavatoriști, vagonetari. Sînt posesori ai „brății de aur“.

„În biroul inginerului Romică Ciutacu, șeful exploatării Lunca-Spie, sosesc primele rezultate ale zilei. Din datele statistice se conturează tabloul unei activități rodnice. Îi știm acum pe cei mai mulți dintre „ortaci“ inginerului Ciutacu — flăcăi chipuși și inimoși, dar care, ni s-a părut nouă, nu au nimic din figura la trîntă cu muntele și îl doborî. Realizările lor demonstrează că ne-am înșelat. Ingerul, și el foarte tînr, explică totul laconic.

— Măsurile tehnice — pe care le-am luat și le luăm — preconizează, în primul rînd, specializarea muncitorilor.

VICTORIA CEA MAI IMPORTANTĂ

Ingerul Emil Fechet, directorul întreprinderii, este de fapt primul tînr cu care am intrat în legătură la Dobrogești. Cu altă mai bine; nici nu ne puteam dori un concurs mai favorabil de împrejurări.

— Haidem sus, la Lunca-Spie, împreună!... Gaz-ul cu dublu diferențial gema, împotriva vîntului. Și o mul cu sub și cască albă — semnul distinctiv al inginerilor de mină — ne spune în cîteva cuvinte povestea lui și-a exploatării miniere.

— ...Am fost la început doi ingineri. Și oamenii pușini. Calificați și mai pușini. Așa am început bătălia. Să ne îndepărtașim de obligațiile de plan și să trecem oamenii — de două sau chiar trei ori — prin cursurile de ridicare a calificării. Asta a fost victoria noastră cea mai importantă: (Continuare în pag. a III-a)

INTELIGENȚA LA LUCRU

Vasile Rebreanu

creația, iubirea de patrie și de viitorul ei. Viitor pe care, din acest decembrie simbolic, îl simțim aproape, ne simțim datori, prin obiectivele concrete pe care le avem de îndeplinit, de la plugar pînă la poet să-l aducem cît mai aproape spre binele patriei, al întregii națiuni.

Voievozii noștri cei mai viteji, din aceleași sentimente, au finit sabia trează pentru patrie și pentru unitatea națională. Așa cum zice Bălcescu: „tu visarea tubită a voievozilor noștri, cei viteji, a tuturor bărbatilor noștri, cei mari, care intrupară în fine individualitatea și cugetarea poporului spre a o manifesta lumii. Pentru dînsa ei trăiră, munciră, suferință și muriră“.

TELEGRAM

Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a primit o telegramă de răspuns la mesajul adresat Domnului Nour Ahmad Etamadi, cu prilejul numirii acestuia în funcția de prim-ministru al Afganistanului. În telegramă, s-a transmis Excelenței Voastre sincere mulțumiri pentru amabilități dv. mesaj.

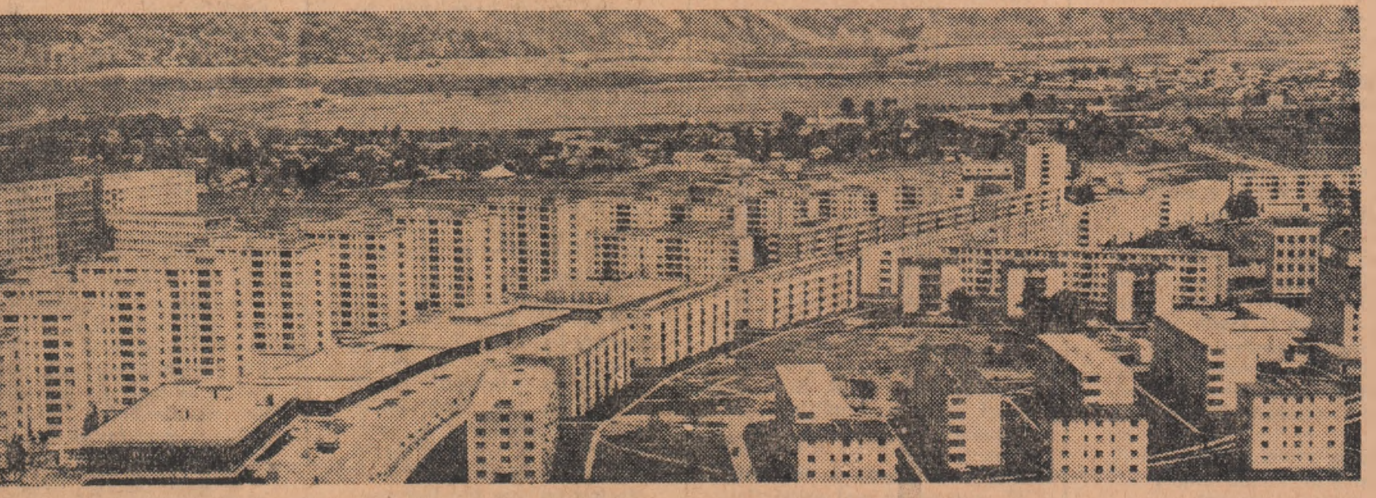
Folosesc acest prilej spre a exprima cele mai bune urări pentru fericirea Dv. personală și deplină prosperitate a poporului român, precum și pentru promovarea legăturilor de prietenie dintre cele două țări, în interesul popoarelor noastre și al păcii.

ALIANȚA MUNCITOREASCĂ-ȚĂRĂNEASCĂ — PRINCIPALA FORTĂ MOTRICE A ORÎNDUIRII NOASTRE SOCIALISTE

Oamenii muncii din țara noastră au primit cu mare înfîntare documentele Conferinței Naționale a P.C.R. — eveniment de mare însemnătate în viața întregii națiuni. Aceste documente au stîrnit un puternic entuziasm în muncă al întregului popor, în frunte cu comunistii, pentru îndeplinirea operelor istorice de desăvîrșire a construcției socialiste și de trasează în perspectivă deschisă de Congresul al IX-lea al partidului liniile direcționale ale unui vast program de îmbunătățire a conducerii și planificării economiei naționale, perfecționării organizării administrative-teritoriale a țării, a întregii conduceri a vieții sociale. La aceasta se adaugă atmosfera plină de avînt creator prilejuită de împlinirea celei de a XX-a aniversări a instaurării Republicii, eveniment de însemnătate istorică, care a marcat trecerea României în etapa revoluției socialiste — cea mai radicală revoluție socială, economică și politico-ideologică din istoria țării.

O ZI DIN VIAȚA ANTOANETEI GHICĂ

Eva trebuie să fie frumoasă — lată o idee cu care toată lumea este de acord. Cum contribuția naturii nu-și este întotdeauna, vai, sieși suficientă, apare necesitatea intervenției omului de gust travestit de circumstanță într-un lucrător din comerț, într-un artizan al cosmeticii și așa mai departe; apare necesitatea existenței „Evei“, de astă dată cu ghilimele, adică bine cunoscutul magazin de prezentare — cînză și confecționare, încălzimintei, accesoriilor de modă feminină.

Imagine panoramică din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej

Ștefan Iureș

Îar viabilitatea „Evei“ ca punct central de referință pentru elegera femeilor din Capitală depinde într-o măsură apreciabilă de cei ce, asemeni Antoanei Ghica, oferă clientelor oficiile u-nui ghid pe potecile, nu rareori încalitate, dintre modă și bun gust.

La școala de calificare de 4 luni din cadrul Romartei se poate învăța merceologie, evidență tehnico-operativă, probleme de organizare etc. Dar gust? Pentru asta e nevoie de o firească, deși îndelung exercată înclinație, o vibrație discretă dar reală în fața frumuseții, o nevoie lăuntrică de a-l vedea răspîndit, generalizat, nevoie apriorică funcției comerciale dar, bineînțeles, fericit conjugată cu această funcție.

O zi din viața Antoanei Ghica începe la oglindă. Ceea ce pentru milioane de femei constă

tue toaleta de ordin privat, pentru o lucrătoare a „Evei“ reprezintă o legitimare de ordin profesional; coafura, manichiura, finuța în ansamblu pretinde puterea exemplului. Spre cîntea acestei unități comerciale pilot, respectivelor servicii există în incinta magazinului; efectul lor e vizibil și salutar. De la ora 9, înjurate, impersonal, pe stenderele nesfîrșite, rochiile își așteaptă cumpărătoarele care, ELE, sînt cît se

(Continuare în pag. a III-a)

FLUCTUAȚIE MARE LA „REALIȘTI“

Cine spune că sosirea termii nu este generatoare de stranșe idei? Presimțind vântul rece și nevoia de strășne idei, un edtl a transformat poalul din fața Operetei în locașul unei rampe ciudate. O ciudață rampă (de lănsare?) din leșpi de brad bătute în rșroane biblice pe care o credeam destinată unui număr de step cu un elefant de câteva tone nu mai este de loc ciudață. Nu e vorba aici de recidivarea tradiției carosabile (căruiabla) a fostului pod al Mogosoaiei pavat cu lemn, ci de materializarea unei idei cam donchișotești împotriva zăpezii. Tradiționala lance a fost înlocuită de un modern tun hidromonitor. Ideea — ca orice scripție genială — e simplă: va să zică — în masivă — să zăpeză, urcă pe rampă și hidromonitorul le face vrazite încadrându-le în Dimbovița. De trei ori pe zi, probabil, omul cu inovația trece prin preajma Operetei, admind tuzul și nu-și poate crede ochilor cum de o asemenea idee n-a încercat și capetele altora. Mai ales că problema zăpezii a dat mi-grene generațiilor întregi de edtl ai orașului, cum mărturșește și studul Dificultății circulației în București, apărut în 1928: „ridicarea zăpezii este în funcție de doi factori: mijloacele de transport și locul unde să se poată arunca zăpada. Dacă primul factor este mai ușor de găsit

Am pornit de la catalog... Prima impresie: deși la o clasă „realistă” nouele — numeroase — au cunoscut o mare fluctuație, prelungindu-se pe o perioadă acomodată. Cu fiecare zi se înregistrează „surprize” și „răsturnări de valori” (A. Valentină elevă de 9 și 10, are 5,6 la matematică, Măgureanu Lia — 10 la anatomie dar 4,4 la matematică, B. Lucian a „gustat” tot felul de note). Explicația unui asemenea fenomen trebuie căutată, în primul rând, în faptul că această clasă a fost alcătuită anul acesta din elevi adunați din mai multe clase. Cu toată stăruința tovarășului diriginte, prof. Mocanu Teodor, eterogenitatea n-a putut fi lichidată. Elevii încă nu se cunosc. Se mai ajung unul de altul. N-au ajuns încă la acea prietenie colegială, propice confesiunilor, ceea ce face ca unii dintre ei să aibă anumite complexe de inferioritate, să dea răspunsuri sub posibilitățile lor (N. Ion, I. Filofia). Singura care a reușit să învingă acest „trac” oriendindu-se foarte repede, a fost Daria Terza, care, cu toate că venea de la o altă școală în mijlocul unor colegi care, de bine de rău, se mai cunoșteau, a reușit să se afirme. Rivna și seriozitatea ei au fost înconinate de invidiabile note de 9, 10.

irezistibile. Foarte mulți elevi fac sport (Dumitrescu V., Bobircă M., Balaban Ion, Stănescu Cornel, Simion S. etc.) pentru a-și aminti joar pe cei cu velleități de performanță. Alții își încurajează „idolii” pierzându-și ore întregi pe sau pe lângă terenurile de sport (Ionțiță Sandu, Burea S.), M. Bobircă e un elev cu reale poante intelectuale dar, dorința de a „face totul” (inclusiv sport) îl conduce din păcate spre inconșvență, spre superficialitate. La fel Dumitrescu V. pierzându-și zilnic o bună parte din timp cu antrenamentele, se scaldă totuși în apele liniștite ale mediocrității. Nu ne semnificativ este, în același sens, și „inegalitatea”

S. C. e suferindă, iar tatăl elevului V. D. face dese deplășări prin țară. Un părinte se declară nepuțincios în fata propozițiilor lui (tatăl lui Simion), întrucât i-au scăpat de multă vreme din mână și acum „n-au e să mai facă”. Un alt părinte se poartă foarte rece cu copiii U. Mircea, e lipsit de căldura familială. („Și ce băiat bun este”; exclamau tovarășii profesori). Tatăl său, conducător auto, e om rece, rigid. Disensiunile din familie se resimt puternic în fizionomia timidă, firavă, melancolică, prea de timpuriu a fiului lor și în salturile notelor. Din diferite surse am aflat că respectivul elev vine deseori supărat la școală (cine mai

„Cum, azi n-a fost la școală? De ce a lipsit? Se întrebau ei. Cum se poate una ca asta? Și nici ieri n-a fost...”. Noi nu știm nimic...”). Elevul aduce însă motivări medicale, în timp ce părinții (cine ar putea și mai bine?) spun că este sănătos. Asemenea reproșuri ale familiilor cu școala nu pot cere decât consecințele amintite.

Am pornit de la catalog, dar cum catalogul nu este numai un document de arhivă ci un martor fidel al activității școlare, am ajuns, evident, la elevii și, în multe cazuri, și la părinți. Trebuia să ajungem firesc și la organizația U.T.C. a clasei. N-am adus-o însă în discuție pentru că ceea ce aparține în mod expres pe linia învățării — crearea aceluia climat de responsabilitate, stimularea opiniei colectivului împotriva atitudinilor de delăsare, a chiulului — a fost total neglijată.

CLASA A XI-A F DE LA LICEUL NR. 25 DIN CAPITALĂ — ÎNAINTEA ÎNCHIDERII PRIMULUI TRIMESTRU

lui Stănescu Cornel (9,3 română, 5,4 franceză, 7 istorie, 4,8 economie politică, 9,6 fizică, 3 anatomie), a lui Balaban etc.

„mai bună”. După 9 vine 3, dar nu contează. Media să lasă... Cum stăm însă cu pregătirea? Pasivitatea pentru sport nu poate fi scuiză în nici un chip pentru a se ignora sarcina primordială a elevului — învățătura. Activitatea sportivă și cea profesională trebuie să se imbine nu să se excludă. De aceea, considerăm ca nefaste, acele motivări „date de la sport” pentru care elevii să nu fie ascultați în unele ore... „fiindcă au fost la antrenament”.

O altă cauză a pregătirii în salturi, fragmentare, „pentru notă”, rezidă în insuficiența sau ineficiența control exercitat de unii părinți asupra fiilor lor. Aici e o întregă poveste. Se disting câteva cazuri. Sint părinți care prin forța împrejurărilor nu-și pot supraveghea copiii. Mama lui

învăță cînd e supărat? Iar tatăl său spune că fiul lui n-are nevoie de televizor, „că și-ar pierde prea mult timp cu... niște piese de teatru”. Un alt părinte manifestă un inexplicabil dezinteres față de propria copii. De ce Ionțiță Sandu, deja repetent o dată — vine pierzînd cul-pulm o oră pe drum din Drumul Taberei tocmai în Gulești cînd în cartierul locuinței sale e liceu (și încă foarte aproape după cum singur a spus)?

O „problemă” ridică în clasă elevul Vasiliu Mihail. El are cele mai puține note. În schimb are cele mai multe absente nemotivate (peste 50), fiind foarte aproape de exmatriculării. Prin „activitatea” lui extrascolară elevul furnizează un bogat material de discuție vecinilor. Cu toate acestea, solicitîndu-le părerea, primii au vorbit foarte frumos despre Mihail și pentru că, auzind de notele lui și de posibilitatea exmatriculării, să rămînă surprinși

„Cum, azi n-a fost la școală? De ce a lipsit? Se întrebau ei. Cum se poate una ca asta? Și nici ieri n-a fost...”. Elevul aduce însă motivări medicale, în timp ce părinții (cine ar putea și mai bine?) spun că este sănătos. Asemenea reproșuri ale familiilor cu școala nu pot cere decât consecințele amintite.

Am pornit de la catalog, dar cum catalogul nu este numai un document de arhivă ci un martor fidel al activității școlare, am ajuns, evident, la elevii și, în multe cazuri, și la părinți. Trebuia să ajungem firesc și la organizația U.T.C. a clasei. N-am adus-o însă în discuție pentru că ceea ce aparține în mod expres pe linia învățării — crearea aceluia climat de responsabilitate, stimularea opiniei colectivului împotriva atitudinilor de delăsare, a chiulului — a fost total neglijată.

FĂNUȘ BAILEȘTEANU

ACTUALITATEA

UN ORĂȘEL AL COPILOR CENACLUL „LUCEAFĂRUL” OMAGIAZĂ REPUBLICA

Se pregătește celata din Piața Scintei Foto: TRIFU DUMITRESCU

Cei ce trec pe lângă Pavilionul Expoziției Economiei Naționale au descoperit, probabil, o apariție ciudață: un „cocos de tablă în vârful unui turn”. E turnul „Palatului de cleștar”. E vorba de o nouă expoziție? Intr-o fel de... a fost total neglijată. Clasa a XI-a F cere o districție, cu catalogul în față, acum, și nu în trimestrul al III-lea. Se pare că, aici, în clasă, activitatea abia trebuie să înceapă, evident, cu prima literă a alfabetului muncii școlare: dezvoltarea răspunderii față de învățare, pentru că toți să-și vătorează exact îndatoririle de elevi. Aceasta nu se poate face într-un colectiv nesudat și, mai ales, nu se va realiza cu rezultatele scontate dacă se va aștepta în continuare umplerea catalogului cu note slabe după care să se discute și să se analizeze situația concretă. În clasă sint de pe acum destul de mulți corijenți la conștiințozitate și disciplină de care colegii, organizația U.T.C. împreună cu tovarășii diriginte trebuie să-i ajute să le treacă a-acum cu bine, iar trimestrele următoare folosite pentru o activitate școlară susținută.

„Luceafărul” — thărul cenacul a elevilor din București, a avut săptămîna aceasta o sedință mai puțin obișnuită. S-au cîtit evident, așa cum se întîmplă în fața ceteilor, profesorilor și părinților invitați la sedința cenacului purtau numele de „laureați”. Este vorba de laureații concursului inițiat de cenacu, ca un omagiu adus Republicii la cea de-a XX-a aniversare a S. Comitetul organizatoric București al U.T.C. și Secția de învățămînt a Capitalei, sub îndrumarea cărora cercul își desfășoară activitatea, au oferit celor mai buni premii și mențiuni. Intr-un număr al „Prezidentului” vom publica din lucrările prelate. Un premiu suplimentar — al ziarului — pentru cei mai îneri și talentați ucenici al condeiului.

PREMIU PENTRU CINEAMATORI

Cineasii amatori din întreaga țară, intrînți în prima lor competiție, desfășurată vineri și sîmbătă în Capitală, sub egida Consiliului Central al U.G.S.R., C.S.C.A. și A.C.I.N., și-au confruntat realizările obținute pînă în prezent în creații lor.

Trecerea în revistă, cu caracter competitiv, de celor mai reușite filme de scurtmetraj selectate din producția celor peste 100 de cinecluburi a constituit un adevărat „festival al filmului”. Participanții cineasii amatori, alături de regiștii și scenariștii ai studiourilor „București”, „Alexandru Sahia” și „Animafilm” și de criticii de artă — și-au împărtășit experiența.

Multe din filmele prezentate s-au bucurat de aprecierea juriului, prezidat de artistul emerit Ion Popescu-Gopo, primind diferite premii. Printre filmele distinse cu acest preț se numără „Lele, miuic, tone”, realizat de cineclubul sindicatelor Uzinelor „Oțelul roșu” și „Toamnă timișoreană”, producție a cineclubului sindicatului Direcției regionale C.F.R. Timișoara, care au primit „Premiul special al Consiliului Central al U.G.S.R.”.

Pentru calitatea lor artistică au fost premiate cu premiul II filmul „Bancnota de trei lei”, realizat tot de cineclubul oțelărilor timișoreni și cu premiul III filmul „Y”, produs de cineclubul Consiliului local al sindicatelor București al U.G.S.R. Dintre filmele documentare, tehnice, științifice și de protecția muncii au fost distinse cu premiul I filmele „Pe Argeș în sus”, „Cauze și efecte” și „Maramureș, țară veche”.

Alte numeroase filme au primit diplome de onoare și premii acordate de C.C. al U.T.C., Asociația cineasților, ziarul „Munca”, revista „Clubul”, Oficiul Național de Turism, precum și o serie de mențiuni.

(Agerpres)

VIORICA DIACONESCU

Varietate GLOB

FALSUL „CAL ANTIC”

Sculptura trecea drept una din cele mai interesante opere de artă antică grecească expuse la muzeul Metropolitan din New-York. Numeroși specialiști în domeniul artelor au admirat de-a lungul anilor, micul cal în bronz de 38 centimetri înălțime, achiziționat de muzeu în 1928 pentru suma consistentă de 250.000 dolari.

Iată însă că la o studiere mai amănunțită vicedirectorul lui Metropolitan, Muzeul, Joseph Noble, a observat urmele unei suturi care pornea de la capul sculpturii, străbătea pitecele în toată lungimea și mergea, apoi, de lungul întregii șnări. Această sutură l-a făcut pe Noble să deducă faptul că presupusul „cal antic” a fost realizat după procedeul turnării în forme din nisip u-med compuse din două părți, procedeu folosit abia după anul 1400.

Razele gama care, în urmă cu numai un an „descoperiseră” falsul a două statuetze presupuse etrusce din același mare muzeu newyorkez au indicat: calul de bronz a

PENTRU TINERET

FESTIVALUL NAȚIONAL AL TEATRELOR DRAMATICE

TEATRUL DE STAT DIN TIMIȘOARA „IO, MIRCEA VOIEVOD”

E curios faptul că deși reperul în repertoriul nostru, deși circuitul de circulație la altul, pleră lui Dan Târșila e mereu accesibil — corectă, onestă, banală. Nici teatrul timișorean nu a reușit, nici nu ne-a convins că ar fi intenționat, să schimbe ceva, să mute niște accente, să îndrăzească niște sugestii. Orice de discutabil în rezultat, îndrăzneala e oricum necesară în cazul unui text care invită interpretarea la somnolență. E neașteptată deci semnătura regișterii Marieta Sădova sub modestia spectacolului timișorean. E foarte adevărat că există permanent o acuratețe care vorbește despre experiență artistică și fermitate a gândirii, dar lipsa de colpire e o povară greu tolerabilă. Poate e cu altă mai greu de suportat în vecinătatea coplesitoare a unui spectacol ca „Petru Rareș” al Teatrului Notara. Desigur că nu e comparabil un mod de a judeca dar pentru ocazia asta, ca aceea oferită de un festival, obligă, vrînd nevrînd, la o asemenea receptare comparativă.

Poate e marea nesansă a pieselor istorice mai vechi, și a colectivelor ce le prezintă, și marea sansă a publicului, de a avea acum, în sfîrșit sub ochi o operă de o nouitate șocantă, izbitoare de convenții, de retorică, de locuri comune, o operă exemplară prin anvergura intelectuală prin ineditul vizualului dramatic.

Poate ideea că după o asemenea operă nu se mai poate scrie ca înainte s-a înșinat și în lumea interpretilor, nu numai în public. Poate o asemenea intuiție explicit și blazarea politicoasă cu care au jucat timișoreni „Io, Mircea Voievod”. Mai sint și alte explicații pentru corectitudinea monotonă cu care s-a achitat George Leahu, actor de cunoscută subtilitate, de rolul lui Mircea? E adevărat că partitura nu scapă de convenții, nu depășește modul comun, naiv idealizat, de a imagina trecutul nostru. Dar există niște sugestii (duplicitate, sîrănie, clarviziunea golită de toxi) care ar putea fi dezvoltate, dincolo de text, chiar împotriva lui la

nevoile. Faptele piesei, dacă nu litera ei, te lasă să cauți cîte ceva înedit în rolul lui Mircea. Nu aceeași situația cu alte roluri — de pildă, Mihail, sau Villu, sau Roman, care sint cu totul factice. Nu e greu de vădit lipsa de interes a creațiilor lui Ștefan Sasu, St. Moiseșcu, Ricardo Colbert, Tipul intrigantului, ce caută protecția fastelor și a satanelor, putea fi și altfel imaginat decît a făcut-o Mircea Nețea, accentuînd pînă spre patologic ambiția frustrată, refuțată a printului. Cuplul femeilor adversare Maria (Elena Ioan) și Visa (Victoria Suchici), nu a reușit să opună altceva decît ca de obicei — morga și francheta, răceala și căldura, acreala și suferința reținută — totul în limitele exprimirii convenționale. Dora Chertes, actriță de incontestabil talent, senzibilă de la prima apariție, din cea mai mărunțită replică, a realizat o Arină plină de căldură, de o simplitate și o sănătate inferoară tînd de robustețea impulsurilor naturii. Dar există, nu știu de ce, un mod

aditional de a asocia farmecul adolescenței cu candoura e, de a confunda candoura cu puertilitate, Dora Chertes ar fi putut anula această falsitate, introducînd în personaj, de pildă, malicia, sîrănie. Ar fi fost mai normal și mai interesant, fiind vorba mai ales de rasa domnilor.

O prezentă tust gîndită este cea a lui Sofronie (Ștefan Iordănescu) care destie poate da insuficiență vigoare, găsește tonul monahului țărăn, la antipodul clericalului catolic — diplomat, al credinciosului probabil deosebit ușor alfabetizat, clădit din mituri și nu din teorie.

Inteligentă, simplă, cu un stîmț sigur al valorii plastice, scenografia Eleni Veakia a menținut un echilibru interesant între „culoarea locală” (redușă aici parcă la o anumite ambianță cromatică și decorativă, la o „atmosfera” plastică, dacă se poate spune) și compoziția stilizată masiv cu care ne-a obișnuit scena modernă.

ILINA GRIGOROVICI

marin predă MOROMETII

Ceea ce înțelege să aprobe Moromete este dreptul său de a-și epuiza destinul, de a și-l împlini. Nu există împrejurare în care eroul să nu ne facă atenți la felul în care oamenii își duc calitățile și defectele, asupra capacității lor de a se suporta. Gîndirea lui clasează, clarifică și califică tot timpul din perspectiva acestei relații a oamenilor cu ceea ce reprezintă ei prin virtuțile pe care și le epuizează. Mirarea sa nu va fi niciodată lipsită de accent etic. Constată existența unor, oameni de adunătură sau, cu alt cuvînt potrivit personajului, „viteșii”, cărora criteriul său le este superior. Bîlă, de exemplu, este imaginea extremă a artificialului fără destîn organizat: calitatea lui falsă e în

Un personaj de mit: ILIE MOROMETE (II)

creioanele colorate pe care le poartă în permanență în buzunarul de sus.

Asadar, acest personaj nu este pur și simplu un naiv sau fantast ci un realist în sensul că ochii săi sint atinți asupra realului dar cu aplicata logicianului clasificator spre abstractie. Moromete studiază oamenii cîntînd omul pentru că el înțelege destinul ca realizare inerentă a persoanei omenești. Marele său respect pentru om nu este concret ci abstract dar nu este puțin considerabil. Omul este suprema creație. Admirația eroului pentru om este ascunsă în observarea lui atentă, în urmărirea estetică a structurilor lui anatomice, a mișcărilor lui (toate înlînirele lui Moromete cu oamenii produc, ca un soi de ceremonial însoțitor, observații surprinzătoare cu privire la proporția și armonia chipurilor, a umbrului, a mișcărilor membrului, nu însă fără a sesiza, și în această privință, aspectele dizgrațioase, dizarmonice, uneori grotesci din înfățișarea fizică a semenilor). În toate acestea Moromete urmărește, de fapt, confirmarea naturii inerente fiecărui om, cu alte cu-

vinte a destînului său. De aceea nu se poate spune că el este un epicureu banal ori un mic burghez contemplativ ci o ființă activă dar de un activism mărginit la libertatea constrîngătoare, a destinului de a se realiza. În spatele unor reacții absurde — înregistrate cu o veselie cam tragică de erou — aburește nostalgia unei naturi armonioase și statice. Fericea este armonia formelor tradiționale care devin imagini mitice din perspectiva istoriei ce le năpădește. Dacă vom înregistra, apoi, tribulațiile mistice ale Gărbinei care își adăpostește una concretă, determinată, sub dogma creștină îmbrășțată cu fervoarea necesară, care prevede lepădarea de natura umană, precum și conflictul timpuriu al fiului cu agnosticismul religios (slușitorii lui dumnezeu nu-i pot spune lui Nicolae nimic asupra cauzelor necesare a dispariției omului) nu vom face decît să relevăm că în destinul acestei familii (țărănești din Cîmpia Dunării se ciocnesc violente probleme omenești fundamentale, se înfruntă dramatic, la adăpostul faptelor și prin ele, filozofii în stare genuină suportate cu

neobșnuită rezistență de fapte ce altminteri, nu sînt deloc străine altor numeroase încercări de apropiere ale prozatorilor noștri. Natura problematică, superioară e însă în libertatea cu care un scriitor vede destinul acestor fapte care-i stau în egală măsură sub ochi. Romanul lui Marin Preda e poate singurul care a dat un destin tragic acestor fapte ce nu mai pot fi gîndite și ordonate altfel.

Structura romanului însuși urmărește împlinirea armonioasă a sa. Primul volum poate fi considerat romanul morometilor. Este o imagine a lumii văzută de un personaj. Lumea aceasta este chiar creația acestui personaj. Acest volum, al doilea, este romanul lui Moromete, în ciuda faptului că, judecînd statistic, personajul este mult mai puțin efectiv în scenă decît în celălalt. Dincolo însă de suma contabilă a prezențelor directe ale eroului, acesta este prezent în tot sistemul de referințe al volumului. Așa încît, personajul este văzut de o lume ce părea creația lui dar care se dovedește a nu fi. Lumea lui Moromete, această creație care-l judecă acum, nu-l mai recu-

noaște și nu i se mai supune. Acest fapt a fost confundat personajului, cu micșorarea lui, cu demitizarea eroului. Lucru inexact. Dimpotrivă, eroul intră lent în mit, cu toate îndoiele și chinurile existenței sale. Creîndu-și o imagine a sa identificată cu lumea, Moromete aplică niște norme pe care le socotește imuabile. Dar constată, sau simte, cum această lume nu se mai supune seducției normelor în virtutea cărora a fost creat. Rămîn chiar normele care-l coplesesc pe creatorul lor. Omul este victima propriei sale creații dar nu a vieții a-căreia că a normelor părăsire, din al cărui lux oamenii au fugit. Pentru a nu fi fost o iluzie ele însă trebuiesc consumate mai departe, întrucît eroul nostru înțelege că un destin trebuie să se împlinească pînă la capăt. Victima necesară a acestor norme părăsire este Moromete înct, judecînd consecvent cu acest vînt, ajungem la concluzia că ceea ce trebuia să creeze ordinea, armonia unei creații, trece doar asupra unuia, asupra autorului creației.

Pînă la un moment dat Moromete își joacă viața ca pe o comedie sau ca pe un roman. El își creează pretexte pentru scene (simpla sedere pe podișcă o preludiu unor scene de comedie) și privește lucrurile și oamenii ca un autor. Gustul creației este pentru personaj apropiat a blestem. El are această facultate de a inventa scene, de a forța omul viu al satului să intre în portretul pe care i-l fixează aproape înainte de a fi apărut și cunoscut. Creația este inerentă, organică acestui țărăn cu iluzia vieții. Volumul al doilea este tocmai romanul coplesit eroului de lumea creată, de viața reală a acestor lumi create. Creînd o impresiionantă galerie de portrete, viața acestora a rămas o vreme în afara normelor. Asistăm acum la neașteptarea morometienilor la apelul creatorului lor. Conflictul este între creator și eroii care nu i se mai supun. Neînțelegera este dublă: o lume atît de cunoscută se înstrăinează de creatorul ei și un erou atît de popular devine neînțeles. Moromete trăiește cu o lăntoare tragică un proces de mitizare. El pare că nu mai există (încît moartea parcă îl găsește mort). De aceea volumul al

C. STĂNESCU

Cetățeni din Göttingen R.F.G. au participat zilele trecute la o demonstrație cerind încetarea intervenției S.U.A. în Vietnam.

LUPTE VIOLENTE ÎN VIETNAMUL DE SUD

Lupte de mare amploare au avut loc între pușcașii marini americani și unitățile Armatei Naționale de Eliberare, lângă Con Thien, la sud de zona demilitarizată.

În zona de coastă în calea Bong So, continuă, de asemenea, luptele violente între pușcașii și forțele americane care sînt sprijinite de tancuri, artilerie și elicoptere. Ele au început la 6 decembrie. Importanța bază americană de la Quang Tri a fost violent bombardată vineri noaptea de pușcași.

● **AUTORITĂȚILE americane au declarat vineri că Statele U-**

nite vor respecta o încetare a focului în Vietnam pe timp de 24 de ore cu prilejul Crăciunului și o pauză similară de Anul Nou. Încetarea focului include o pauză în bombardamentele asupra R. D. Vietnam. S-a anunțat, de asemenea, că Statele Unite vor respecta o încetare a focului pe timp de 48 de ore și cu prilejul Anului Nou vietnamez, care cade la sfîrșitul lunii Ianuarie.

Frontul Național de Eliberare din Vietnamul de sud a anunțat și ea respecta o pauză de trei zile la Crăciun și Anul Nou și un armistițiu de șapte zile cu prilejul Anului Nou vietnamez.

Vineri 15 decembrie, președintele celor de-a 22-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al României, însoțit de ambasadorul Costin Murgescu, membru al delegației române, a fost oaspețele corpului profesional și al studenților cunoscuți universității americane „Harvard” în cursul unor înfățișări și discuții cu oamenii de știință și cercetătorii centrului pentru studii internaționale de la Institutul de tehnologie din Massachusetts, cu grupul de diplomați străini care studiază la Centrul de probleme internaționale de la Harvard, precum și cu un grup de studenți ai Universității, el a răspuns la numeroase întrebări privind activitatea actuală a sesiunii a O.N.U. și politica externă a României.

Dezbaterile de la A. U. I.

Simbătă dimineața, în cadrul Adunării Generale, au fost supuse la vot și adoptate două rezoluții în legătură cu teritoriul Africii de Sud-Vest.

A fost, de asemenea, adoptată o rezoluție în problema lichidării colonialismului, care condamnă acțiunile acestor puteri ce încearcă să pună stavilă luptei de eliberare a popoarelor, cere Comitetului celor 24 de state să-și continue activitatea în vederea aplicării Declarației pentru lichidarea colonialismului.

În Comitetul politic a continuat examinarea simultană a celor trei probleme din sfera dezarmării: dezarmarea generală și totală, suspendarea experiențelor nucleare în toate mediile, inclusiv cel subteran, lichidarea bazelor militare străine — la care se adaugă, cu începere de vineri, potrivit unei hotărâri anterioare, și problema neproliferării armelor nucleare.

În legătură cu acest din urmă punct, reprezentantul Keniei a prezentat raportul comitetului pregătit în vederea proiectării conferinței a țărilor nenucleare.

Luind cîștigul în continuare, reprezentantul Pakistanului, țară căreia, după cum se știe, îi aparține inițiativa în această privință, a declarat că în concepția sprinjitorilor ei, conferința țărilor nenucleare nu trebuie să intre în competiție cu lucrările Comitetului pentru dezarmare de la Geneva, ci, din contra, să completeze aceste lucrări. În legătură cu această chestiune, a fost depus pe masa comitetului un proiect de rezoluție avînd ca autori 21 de state afro-asiatice și latino-americane, prin care se propune ca lucrările conferinței sătătorilor nenucleare, la care pot participa dacă doresc și țările nucleare, să aibă loc la Geneva între 11 mai și 10 aprilie 1968. Au mai fost, de asemenea, depuse alte două proiecte de rezoluție prin care se cere Comitetului pentru dezarmare de la Geneva să reia examinarea problemei dezarmării generale și totale, respectiv a problemei lichidării bazelor militare din Asia, Africa și America Latină și să înainteze rapoarte în acest sens viitoare sesiuni a Adunării Generale.

După tentativa de lovitură de stat din Algeria

După cum s-a mai anunțat, în cursul nopții de joi spre vineri, în Algeria a fost descoperită o mișcare armată subversivă care urmărea să dea o lovitură de stat, tentativă lichidată de forțele armate.

din luptă de către armată, în localitatea El Afroun, la aproximativ 40 km de Bliida, în momentul în care se îndreptau spre Alger cu unități de blindate.

ALGERIE PRESSE SERVICE, adăugă că între rebeli și unitățile algeriene a avut loc o ciocnire care „a făcut numeroase victime în rîndul populației civile din regiune”.

În continuare, agenția algeriană acuză serviciile speciale străine de a fi acționat în vederea slăbirii și subminării regimului algerian și a independenței naționale a țării.

Agencia France Presse transmite că la Alger nu sînt instalate forțe speciale de securitate în punctele strategice, „ceea ce demonstrează că guvernul este stăpîn pe situație”.

Intr-un comunicat transmis vineri seara, agenția ALGERIE PRESSE SERVICE precizează că mișcarea subversivă împotriva guvernului algerian a fost condusă de colonelul Taher Zbiri, șeful statului major al armatei algeriene, destituit în prezent din această funcție. Colonelul, relevă agenția, a avut de partea sa un grup de aventurieri, printre care cîțiva ofițeri membri ai familiei sale. Elementele rebele au fost însă blocate, încercuite și scoase

de peste hotare

Vizita delegației U.T.C. în Franța

Delegația Uniunii Tineretului Comunist din Republica Socialistă România, condusă de Vasile Nicoloiu, secretar al C.C. al U.T.C., care se află în Franța la invitația Mișcării Tineretului Comunist, a vizitat orașele Paris, Bordeaux și Lille. Membrii delegației s-au înfîlțit cu reprezentanți ai Mișcării Tineretului Comunist din Franța și ai organizațiilor locale ale Uniunii Tineretului Comunist Francez. Ei au luat cunoștință de activitatea și preocupările tineretului francez. Președintele membrilor delegației U.T.C. au fost întîmpinați cu prietenie și căldură.

Vineri seara, ambasadorul Republicii Socialiste România la Paris, Victor Dimitriu, a oferit un cocktail cu prilejul vizitei delegației U.T.C. în Franța.

Simbătă dimineața, delegația U.T.C. a avut o întîlnire cu Francois Hilsun, secretar general al Mișcării Tineretului Comunist Francez. Cu acest prilej, s-a făcut un schimb de păreri asupra preocupărilor și activităților celor două organizații de tineret. Întîlnirea s-a desfurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

Evenimentele din Grecia

● Generalul Pattakos despre posibilitatea reintoarcerii regelui în Grecia ● Convorbirile de la Roma

ATENA 16 (Agerpres). — Generalul Pattakos, vicepremier și ministru de interne în guvernul de la Atena, a declarat simbătă dimineața că regele Constantin se poate întoarce în Grecia ori cînd va dori. „Regele nu este, potrivit constituției, responsabil pentru acțiunile sale. Totuși, o anumită procedură trebuie respectată, deoarece este binecunoscut că au fost create resentimente”. El a adăugat că nu a fost stabilită nici o dată limită pentru întoarcerea regelui.

Pattakos a afirmat că guvernul nu are în vedere înlocuirea lui

Constantin cu vreun alt membru al familiei regale, ceea ce pare să dezmințim informațiile potrivit cărora tratativele de la Roma ar avea drept obiectiv desemnarea unui membru al familiei regale pentru a asigura regența.

În același timp, s-a aflat că arhiepiscopul Ieronimos a părăsit simbătă dimineața Atena plecînd la Roma pentru a se întîlni cu regele Constantin.

Potrivit agenției FRANCE PRESSE, care citează surse informate din apropierea arhiepiscopului, Ieronimos a plecat la Roma din proprie inițiativă și nu

a primit nici o misiune de mediere din partea guvernului.

Imediat după sosirea sa în capitala Italiei, arhiepiscopul Ieronimos s-a îndreptat spre Ambasada Greciei pentru a lua parte la convorbirile privitoare la reglementarea conflictului dintre regele Constantin și guvernul militar de la Atena. Arhiepiscopul Ieronimos împreună cu ministrul afacerilor externe Pipinelis, precum și cu fostul ministru al apărării, Spandidakis, s-au întîlnit timp de câteva ore cu regele Constantin.

Întrebă de ziaristi pe aeroportul din Atena, după reintoarcerea de la Roma, dacă regele se va reintoarce în Grecia, Pipinelis a răspuns: „Asta depinde de împrejurări”, iar Ieronimos a declarat: „Asta depinde de guvern”. Mulți observatori consideră că ambii emisari au negociat cu regele în numele guvernului grec. Nu se știe deocamdată dacă regele Constantin va accepta în cele din urmă propunerea de a se reintoarce în țară.

Eforturile guvernului grec de a-l readuce pe rege în țară sînt legate, potrivit unor observatori politici și diplomatici, în mare măsură de problema reînnoșării guvernului grec de către alte state, deoarece ambasadorii sînt acreditați pe lingă rege și nu pe lingă guvern.

Arestări în Yemenul de Sud

Comandantul forțelor armate și forțelor de securitate ale Republicii Populare a Yemenului de Sud, a fost arestat, a declarat în cadrul unei conferințe de presă Abdul Fattah Ismail, ministrul sud-yemenit al culturii și orientării naționale. El a precizat că au fost executate numeroase destituirii în rîndurile armatei și poliției.

Comandant al forțelor armate sud-yemenite a fost numit colonelul Osman As Ahaal,

iar comandant al forțelor de securitate colonelul Abdulla Saleh Sabaah.

În noaptea de joi spre vineri au fost promulgate mai multe decrete care prevăd înlocuirea din funcții a tuturor persoanelor care au colaborat cu regimul colonial sau au menținut legături suspecte cu puteri străine. Au fost destituiți trei coloneli din cadrul armatei și poliției. Alți 16 ofițeri, în majoritate prițni, au fost degradați.

NAVE MILITARE ROMĂNEȘTI VIZITEAZĂ SEVASTOPOLUL

● ÎN PORTUL SEVASTOPOL a sosit o grupare de nave ale marinei militare române, printre care și bricul „Mircea”, nava școlii superioare de marină. Navele militare românești urmează să facă o vizită oficială de răspuns la vizita făcută în portul Constanța de nave militare din Flota Mării Negre a U.R.S.S. Populația orașului și echipajele navelor sovietice ancorate în portul Sevastopol au făcut o caldă primire oaspeților.

BOMBARDAMENTE LA PORT HARCOURT

În urma bombardamentelor intense efectuate de către aviația federală și de teama unei apropiate ofensive aeriene și maritime a forțelor algeriene, o importantă parte a populației civile părăsise în prezent portul Harcourt, deținut de forțele biarezne — anunță surse demne de încredere din Lagos. În capitala federală a Nigeriei se apreciază că iminentă lupta pentru portul Harcourt. Lupta s-a anunțat deosebit de crîncenă deoarece, potrivit observatorilor din Lagos, forțele biarezne nu vor ceda această localitate cu ușurință cu care au cedat Beninul, capitala statului de centru-vest, și Enugu, capitala regimului separatist.

LA UNIVERSITATEA „Columbiă” din New York a avut loc comemorarea lui Brăncuși.

Cu acest prilej au prezentat referatul prof. dr. Andrei Rac, decanul Școlii de arte a Universității Columbia, prof. James Swoney, directorul Muzeului de artă din Houston Texas, prof. David Rosand, de la Departamentul de istorie a artei și arheologie la Universității Columbia. Studenții ai facultății de teatru au recitat din aforismele lui Brăncuși, în timp ce erau proiectate diapozitive cu opere ale sculptorului român aflate în muzeul din Statele Unite. Ovidiu Popescu, secretar al Ambasadei române la Washington, a rostit un cuvînt de salut.

LA UNIVERSITATEA „Columbiă” din New York a avut loc comemorarea lui Brăncuși.

Cu acest prilej au prezentat referatul prof. dr. Andrei Rac, decanul Școlii de arte a Universității Columbia, prof. James Swoney, directorul Muzeului de artă din Houston Texas, prof. David Rosand, de la Departamentul de istorie a artei și arheologie la Universității Columbia. Studenții ai facultății de teatru au recitat din aforismele lui Brăncuși, în timp ce erau proiectate diapozitive cu opere ale sculptorului român aflate în muzeul din Statele Unite. Ovidiu Popescu, secretar al Ambasadei române la Washington, a rostit un cuvînt de salut.

LA UNIVERSITATEA „Columbiă” din New York a avut loc comemorarea lui Brăncuși.

Cu acest prilej au prezentat referatul prof. dr. Andrei Rac, decanul Școlii de arte a Universității Columbia, prof. James Swoney, directorul Muzeului de artă din Houston Texas, prof. David Rosand, de la Departamentul de istorie a artei și arheologie la Universității Columbia. Studenții ai facultății de teatru au recitat din aforismele lui Brăncuși, în timp ce erau proiectate diapozitive cu opere ale sculptorului român aflate în muzeul din Statele Unite. Ovidiu Popescu, secretar al Ambasadei române la Washington, a rostit un cuvînt de salut.

LA UNIVERSITATEA „Columbiă” din New York a avut loc comemorarea lui Brăncuși.

Cu acest prilej au prezentat referatul prof. dr. Andrei Rac, decanul Școlii de arte a Universității Columbia, prof. James Swoney, directorul Muzeului de artă din Houston Texas, prof. David Rosand, de la Departamentul de istorie a artei și arheologie la Universității Columbia. Studenții ai facultății de teatru au recitat din aforismele lui Brăncuși, în timp ce erau proiectate diapozitive cu opere ale sculptorului român aflate în muzeul din Statele Unite. Ovidiu Popescu, secretar al Ambasadei române la Washington, a rostit un cuvînt de salut.

LA UNIVERSITATEA „Columbiă” din New York a avut loc comemorarea lui Brăncuși.

Cu acest prilej au prezentat referatul prof. dr. Andrei Rac, decanul Școlii de arte a Universității Columbia, prof. James Swoney, directorul Muzeului de artă din Houston Texas, prof. David Rosand, de la Departamentul de istorie a artei și arheologie la Universității Columbia. Studenții ai facultății de teatru au recitat din aforismele lui Brăncuși, în timp ce erau proiectate diapozitive cu opere ale sculptorului român aflate în muzeul din Statele Unite. Ovidiu Popescu, secretar al Ambasadei române la Washington, a rostit un cuvînt de salut.

LA UNIVERSITATEA „Columbiă” din New York a avut loc comemorarea lui Brăncuși.

Cu acest prilej au prezentat referatul prof. dr. Andrei Rac, decanul Școlii de arte a Universității Columbia, prof. James Swoney, directorul Muzeului de artă din Houston Texas, prof. David Rosand, de la Departamentul de istorie a artei și arheologie la Universității Columbia. Studenții ai facultății de teatru au recitat din aforismele lui Brăncuși, în timp ce erau proiectate diapozitive cu opere ale sculptorului român aflate în muzeul din Statele Unite. Ovidiu Popescu, secretar al Ambasadei române la Washington, a rostit un cuvînt de salut.

LA UNIVERSITATEA „Columbiă” din New York a avut loc comemorarea lui Brăncuși.

Cu acest prilej au prezentat referatul prof. dr. Andrei Rac, decanul Școlii de arte a Universității Columbia, prof. James Swoney, directorul Muzeului de artă din Houston Texas, prof. David Rosand, de la Departamentul de istorie a artei și arheologie la Universității Columbia. Studenții ai facultății de teatru au recitat din aforismele lui Brăncuși, în timp ce erau proiectate diapozitive cu opere ale sculptorului român aflate în muzeul din Statele Unite. Ovidiu Popescu, secretar al Ambasadei române la Washington, a rostit un cuvînt de salut.

Beneficiarii

O dată în plus, sfîșind opinia publică mondială și înșuși Organizația Națiunilor Unite, colonialismul portughez și-a reafirmat intenția de a-și menține dominația asupra ceea ce denumesc, eufemistic, „provinciile de peste mări”. Într-un recent discurs, Salazar a înțeles să sublinieze că regimul de la Lisabona va acționa în continuare pe calea „rezistenței tenace” împotriva forțelor ce vor să dezintegreze așa numita „comunitate portugheză euro-africană”, chiar dacă pentru aceasta trebuie „continuată mobilizarea tuturor resurselor publice sau particulare, pusă în pericol viața tineretului nostru, sau familiile combatanților, sortite unor privațiuni foarte grele”. Este în această din urmă frază o recunoaștere nu numai a pierderilor de vieți omenești pe care le aduce poporul portughez, și îndeosebi tineretului, războiul purtat de Portugalia pentru înăbușirea luptei de eliberare a popoarelor din coloniile sale africane, ci și a mijloacelor greutății materiale ce decurg din această luptă reflectat de altfel și de faptul că 40% din bugetul portughez este afectat acestui fel. Este, de ce, pentru a se uita la ceea ce este sarcinile împovătoare ale războiului colonial, dar și pentru a-și asigura un sprijin politic, regimul de la Lisabona s-a strădui în a găsi — cum rezultă dintr-unul din ultimele sale numere revista „UNE AFRIQUE” — „un mijloc ocolit dar eficace de a interesa marelui capital în continuarea acestui război.”

CUM? Antrenînd în exploatarea resurselor naturale ale coloniilor sale marile monopoluri internaționale, îndeosebi americane. Astfel, titlul Cabinetului (un zăcămint de petrol) este recent va asigura în 1970 o producție de 7.500.000 tone anuală este exploatat de Cabinda Oil Oil, și cel din Mozambique de către Mozambique Oil Oil — ambele dominate de americani.

Cum? Antrenînd în exploatarea resurselor naturale ale coloniilor sale marile monopoluri internaționale, îndeosebi americane. Astfel, titlul Cabinetului (un zăcămint de petrol) este recent va asigura în 1970 o producție de 7.500.000 tone anuală este exploatat de Cabinda Oil Oil, și cel din Mozambique de către Mozambique Oil Oil — ambele dominate de americani.

CUM? Antrenînd în exploatarea resurselor naturale ale coloniilor sale marile monopoluri internaționale, îndeosebi americane. Astfel, titlul Cabinetului (un zăcămint de petrol) este recent va asigura în 1970 o producție de 7.500.000 tone anuală este exploatat de Cabinda Oil Oil, și cel din Mozambique de către Mozambique Oil Oil — ambele dominate de americani.

Cum? Antrenînd în exploatarea resurselor naturale ale coloniilor sale marile monopoluri internaționale, îndeosebi americane. Astfel, titlul Cabinetului (un zăcămint de petrol) este recent va asigura în 1970 o producție de 7.500.000 tone anuală este exploatat de Cabinda Oil Oil, și cel din Mozambique de către Mozambique Oil Oil — ambele dominate de americani.

CUM? Antrenînd în exploatarea resurselor naturale ale coloniilor sale marile monopoluri internaționale, îndeosebi americane. Astfel, titlul Cabinetului (un zăcămint de petrol) este recent va asigura în 1970 o producție de 7.500.000 tone anuală este exploatat de Cabinda Oil Oil, și cel din Mozambique de către Mozambique Oil Oil — ambele dominate de americani.

Cum? Antrenînd în exploatarea resurselor naturale ale coloniilor sale marile monopoluri internaționale, îndeosebi americane. Astfel, titlul Cabinetului (un zăcămint de petrol) este recent va asigura în 1970 o producție de 7.500.000 tone anuală este exploatat de Cabinda Oil Oil, și cel din Mozambique de către Mozambique Oil Oil — ambele dominate de americani.

CUM? Antrenînd în exploatarea resurselor naturale ale coloniilor sale marile monopoluri internaționale, îndeosebi americane. Astfel, titlul Cabinetului (un zăcămint de petrol) este recent va asigura în 1970 o producție de 7.500.000 tone anuală este exploatat de Cabinda Oil Oil, și cel din Mozambique de către Mozambique Oil Oil — ambele dominate de americani.

Cum? Antrenînd în exploatarea resurselor naturale ale coloniilor sale marile monopoluri internaționale, îndeosebi americane. Astfel, titlul Cabinetului (un zăcămint de petrol) este recent va asigura în 1970 o producție de 7.500.000 tone anuală este exploatat de Cabinda Oil Oil, și cel din Mozambique de către Mozambique Oil Oil — ambele dominate de americani.

CUM? Antrenînd în exploatarea resurselor naturale ale coloniilor sale marile monopoluri internaționale, îndeosebi americane. Astfel, titlul Cabinetului (un zăcămint de petrol) este recent va asigura în 1970 o producție de 7.500.000 tone anuală este exploatat de Cabinda Oil Oil, și cel din Mozambique de către Mozambique Oil Oil — ambele dominate de americani.

Cum? Antrenînd în exploatarea resurselor naturale ale coloniilor sale marile monopoluri internaționale, îndeosebi americane. Astfel, titlul Cabinetului (un zăcămint de petrol) este recent va asigura în 1970 o producție de 7.500.000 tone anuală este exploatat de Cabinda Oil Oil, și cel din Mozambique de către Mozambique Oil Oil — ambele dominate de americani.

CUM? Antrenînd în exploatarea resurselor naturale ale coloniilor sale marile monopoluri internaționale, îndeosebi americane. Astfel, titlul Cabinetului (un zăcămint de petrol) este recent va asigura în 1970 o producție de 7.500.000 tone anuală este exploatat de Cabinda Oil Oil, și cel din Mozambique de către Mozambique Oil Oil — ambele dominate de americani.

Cum? Antrenînd în exploatarea resurselor naturale ale coloniilor sale marile monopoluri internaționale, îndeosebi americane. Astfel, titlul Cabinetului (un zăcămint de petrol) este recent va asigura în 1970 o producție de 7.500.000 tone anuală este exploatat de Cabinda Oil Oil, și cel din Mozambique de către Mozambique Oil Oil — ambele dominate de americani.

CUM? Antrenînd în exploatarea resurselor naturale ale coloniilor sale marile monopoluri internaționale, îndeosebi americane. Astfel, titlul Cabinetului (un zăcămint de petrol) este recent va asigura în 1970 o producție de 7.500.000 tone anuală este exploatat de Cabinda Oil Oil, și cel din Mozambique de către Mozambique Oil Oil — ambele dominate de americani.

Cum? Antrenînd în exploatarea resurselor naturale ale coloniilor sale marile monopoluri internaționale, îndeosebi americane. Astfel, titlul Cabinetului (un zăcămint de petrol) este recent va asigura în 1970 o producție de 7.500.000 tone anuală este exploatat de Cabinda Oil Oil, și cel din Mozambique de către Mozambique Oil Oil — ambele dominate de americani.

CUM? Antrenînd în exploatarea resurselor naturale ale coloniilor sale marile monopoluri internaționale, îndeosebi americane. Astfel, titlul Cabinetului (un zăcămint de petrol) este recent va asigura în 1970 o producție de 7.500.000 tone anuală este exploatat de Cabinda Oil Oil, și cel din Mozambique de către Mozambique Oil Oil — ambele dominate de americani.

Cum? Antrenînd în exploatarea resurselor naturale ale coloniilor sale marile monopoluri internaționale, îndeosebi americane. Astfel, titlul Cabinetului (un zăcămint de petrol) este recent va asigura în 1970 o producție de 7.500.000 tone anuală este exploatat de Cabinda Oil Oil, și cel din Mozambique de către Mozambique Oil Oil — ambele dominate de americani.

CUM? Antrenînd în exploatarea resurselor naturale ale coloniilor sale marile monopoluri internaționale, îndeosebi americane. Astfel, titlul Cabinetului (un zăcămint de petrol) este recent va asigura în 1970 o producție de 7.500.000 tone anuală este exploatat de Cabinda Oil Oil, și cel din Mozambique de către Mozambique Oil Oil — ambele dominate de americani.

Cum? Antrenînd în exploatarea resurselor naturale ale coloniilor sale marile monopoluri internaționale, îndeosebi americane. Astfel, titlul Cabinetului (un zăcămint de petrol) este recent va asigura în 1970 o producție de 7.500.000 tone anuală este exploatat de Cabinda Oil Oil, și cel din Mozambique de către Mozambique Oil Oil — ambele dominate de americani.

CUM? Antrenînd în exploatarea resurselor naturale ale coloniilor sale marile monopoluri internaționale, îndeosebi americane. Astfel, titlul Cabinetului (un zăcămint de petrol) este recent va asigura în 1970 o producție de 7.500.000 tone anuală este exploatat de Cabinda Oil Oil, și cel din Mozambique de către Mozambique Oil Oil — ambele dominate de americani.

Cum? Antrenînd în exploatarea resurselor naturale ale coloniilor sale marile monopoluri internaționale, îndeosebi americane. Astfel, titlul Cabinetului (un zăcămint de petrol) este recent va asigura în 1970 o producție de 7.500.000 tone anuală este exploatat de Cabinda Oil Oil, și cel din Mozambique de către Mozambique Oil Oil — ambele dominate de americani.

DIN VIAȚA TINERETULUI LUMII

„PROCESUL HERSHEY”

Un proces de o factură neobișnuită urmează să se desfășoare în fața unuia din tribunalele districtuale din Washington. Pîrlitul nu este altul decît generalul Lewis Hershey, comandantul serviciilor de recrutare ale forțelor armate americane. Obiectul procesului, deschis la cererea Asociației naționale a studenților din S.U.A., îl constituie o măsură adoptată din ordinul lui Hershey de serviciile de recrutare americane, măsura apreciată drept „neconstituțională și contrară dreptului de libertate a cuvîntului”.

Nu se poate spune că serviciile conduse de generalul Hershey au fost prea mult răsfățate de tinerii și, în special, studenții americani. În diferite puncte ale S.U.A., pe coasta vestică sau estică, în marile orașe și în special în centrele universitare, birourile de recrutare au fost, mai ales în cursul ultimului an, obiectul a numeroase demonstrații de protest împotriva războiului din Vietnam. Ofițerii însărcinați cu înregistrarea tinerilor ce urmau să fie trimiși în Vietnam au avut prilejul să constate astfel că de neopulari sînt aceste războaie și că ordinele Pentagonului de sporire a numărului celor chemați sub armă. Jungla vietnameză măcină doar tot mai multe vieți tinere americane,

iar efectele trebuie reimprospătate.

Profund nemulțumit de starea de spirit antirăzboinică a tinerilor americani, generalul Hershey a emis la 26 octombrie „instrucțiuni” prin care a stabilit că orice tînar avînd vîrsta serviciului militar va fi încorporat imediat „dacă se dedă la acțiuni susceptibile să împiedice activitatea birourilor de recrutare”. Evident, aceasta reprezenta o încercare de intimidare a demonstrațiilor din fața birourilor de recrutare și, în același timp, de răfăliță cu cei ce arătau că nu sînt de acord cu politica dusă de S.U.A. în Vietnam. Cu toate că nu era vorba de un „ordin”, birourile dependente de generalul Hershey au aplicat pe larg aceste „indicatii”, mulți studenți fiind obligați să-și interpuși brusc studiile și să se prezinte la unități militare.

„Contraatacul” studenților din S.U.A. nu s-a lăsat prea mult timp așteptat. Ignorînd amenințările proferate la adresa lor, mii de studenți au continuat să-și exprime dezacordul față de războiul din Vietnam în cadrul a sute de mitinguri și demonstrații de protest ce au avut loc în tot cursul lunii noiembrie și la începutul acestei luni. Poate că generalul Hershey s-a așteptat la acest lucru. În

schimb, o surpriză amară pentru el au constituit-o lucrurile de poziție critice la adresa „instrucțiunilor” sale din partea unor personalități politice influente americane. Senatorul Edward Kennedy a declarat astfel că „numai o interpretare denaturată a legii cu privire la recrutare poate justifica transformarea chemării sub armă într-o pedeapsă”.

Fostul purtător de cuvînt al Casei Albe, Bill Moyers, luînd cuvîntul în fața studenților la Universității din Princeton a calificat drept „inacceptabile” instrucțiunile generalului Hershey, exprimîndu-și, în același timp, speranța că „președintele Johnson și ministrul apărării vor acționa pentru a se debarasa de acest bătrîn”. Un alt senator, Philip Hart, a anunțat că a cerut Ministerului Justiției să „repună constituția pe baze legale” pronunțîndu-se în același timp pentru trecerea în rezervă a generalului Hershey, în vîrstă de 78 de ani.

Epilogul acestei afaceri nu este încă cunoscut. În orice caz procesul împotriva generalului Hershey este așteptat cu mult interes. Intre timp, campania studenților americani împotriva șefului serviciilor de recrutare continuă.

P. NICOARĂ

Încă o facultate închisă la Madrid

Rectorul Universității din Madrid a ordonat suspendarea cursurilor la Facultatea de filozofie și litere. Aceasta este cea de-a treia facultate care și-a suspendat cursurile înaintea începerii vacanței de iarnă. Aceste măsuri ale rectoratului Universității madrilene au fost luate în urma grevei studenților începută cu 11 zile în urmă.

● **Congresul studenților din Panama și-a încheiat lucrările. Timp de trei zile, reprezentanții organizațiilor studențești au dezbătut probleme privind activitatea pe care o desfășoară și situația învățămîntului superior din țară.**